

Komentář k evangelium: Bůh může vstoupit do našeho Nazareta

Evangelium a komentář k 14.
neděli liturgického mezidobí
(Cyklus B). Narozdíl od toho, jak
reagovali Ježíšovy
spoluobytelé, my věříme, že
Pán může vstoupit do
každodennosti našeho
Nazareta.

06.07.2024

Evangelium (Mk 6, 1-6)

(Ježíš) šel do svého domova. Učedníci ho doprovázeli. Příští sobotu začal učit v synagoze. Mnoho (lidí) ho poslouchalo a říkali celí užaslí: „Kde se to v něm vzalo? Jaká moudrost mu byla dána! A takové zázraky se dějí jeho rukama! Copak to není ten tesař, syn Mariin a příbuzný Jakubův, Josefův a Šimonův? A nežijí jeho příbuzné tady mezi námi?“ A pohoršovali se nad ním. Ježíš jim řekl: „Nikde prorok neznamená tak málo jako ve své vlasti, u svých příbuzných a ve své rodině.“ A nemohl tam udělat žádný zázrak; jenom na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. A divil se jejich nevěře.

Komentář

Uběhl již nějaký čas od toho, co Ježíš začal kázat, a tak se rozhodl, že přišel ten okamžik, aby se navrátil do Nazareta. Ježíš přichází se svými učedníky a představuje se lidu své

vesnice jako nový Mistr. Není složité představit si očekávání, která příchod Mariina syna vyvolalo mezi obyvateli toho místa.

Svatý Marek krátce popisuje scénu. Říká nám, že lidé zůstali udiveni nad Ježíšovými slovy: ovšem nebyl to obdiv přinášející víru jako spíše obranný postoj vůči tomu, který má jiný názor. Posluchači nepřijali fakt, že ten mladík, kterého viděli vyrůstat v jejich vesnici, s běžným zaměstnáním a tak obyčejnou rodinou, může být schopen vyučovat věci tak vznešené. Smutně se uzavřeli radosti z evangelia.

Odkud se bere tato reakce Ježíšových krajanů? Možná byli tak zaběhlí v lokálních zvycích, v běžném životě a rutinách vesnice, že již byli neschopní myslet, že by se mohlo dít i něco jiného. Zdá se, že tyto osoby myslí, jako by Bůh nemohl vstoupit do komunity svého lidu, jehož život

je poznamenán tak běžnými starostmi jako vařením, uklízením obchodu, donášením vody od studny atd. Jejich Nazaret se zdál být pro Boha příliš malý.

My, narozdíl od Ježíšových spoluobčanů, věříme že Pán může vstoupit *přímo do Nazareta každého z nás*. Ježíš může růst v těch místech, které známe tak dobře, na rozích našich domovů, na ulicích, které procházíme každý den. Když pracujeme s láskou a chceme sloužit Bohu i ostatním, necháváme v sobě růst Krista.

Ne všichni, kteří viděli Ježíše vyrůstat, byli tak nevěřící jako postavy z dnešního evangelia. Spolu s Pannou Marií také svatý Josef zachoval postoj vznešeného úžasu v letech, které prožil s Ježíšem. Svatý Josemaría to rozjímal takto: «Josef se diví, Josef žasne. Bůh mu krok za krokem zjevuje své záměry a on se

snaží jim porozumět. Stejně jako každý, kdo chce zblízka následovat Ježíše, i on přijde na to, že není možné kráčet pomalu, nestačí pouhá rutina. (...) Svatý Josef, jako nikdo před ním ani po něm, se naučil od Ježíše být pozorný, aby poznal Boží divy, naučil se mít otevřené srdce i duši» [1].

Rodolfo Valdés

[1] Svatý Josemaría, Jít s Kristem, n. 54.

Rodolfo Valdés // M-Gucci -
Getty Images

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-buh-muze-
vstoupit-do-naseho-nazareta/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-buh-muze-vstoupit-do-naseho-nazareta/)
(13.08.2025)